

Kirándulás a Rákóczi Szövetséggel Szegedre

Takács Zoltán
tanár, Lorántffy Zsuzsanna Református Gimnázium
Nagyvarad

Az idén is nagy örömmel vett részt a Lorántffy Zsuzsanna Református Gimnázium a Rákóczi Szövetség június 4-i diákutaztatási programjában, amit a Rákóczi Szövetség **a Magyar Összetartozás Napja** alkalmából hirdet meg minden évben. Ennek keretében, magyar iskolák pályázhattak maximum 200 ezer forint összegig, azzal a feltétellel, hogy így egy határt átlépve egy másik határon túli iskolával együtt emlékeznek meg az 1920 június 4-i szomorú és igazságtalan trianoni békediktátumról. Az idén az uticélunk Szeged és Ópusztaszer volt. E tartalmas és gyönyörű kirándulásra június 17-én került sor, a Lorántffy Zsuzsanna Református Gimnázium 47 diákja, és 6 tanárja részvételével.

Az indulás Nagyváradról, reggel fél 7-kor történt Várad központjából. Az út Szegedig 3 és fél óras volt, de a buszon a jó hangulat ezt felejtette velünk. Szegeden már vártak bennünket a Dugonics András piarista Gimnáziumban, ahol Papp Attila igazgató úr fogadott kedvességgel, melegséggel. Az iskolát röviden bemutatva, az igazgató úrral együtt elindultunk egy másfél óras városnézésre. A várost busszal és gyalogosan is bégárva elmondhatom hogy mindenkinek nagyon tetszett a szépen felújított, rendbetett, tiszta város amiről sok érdekes dolgot tudhattunk meg idegenvezetőinktől. Az idő kicsit barátságatlan volt velünk, de a városnézés minden percét élveztük. Idegenvezetőinktől többek között megtudtuk, hogy Szeged az 161 ezer lakosú, megyei jogú város, Magyarország harmadik, a Dél-Alföld legnagyobb városa, Csongrád megye és a Szegedi járás székhelye a Tisza és a Maros találkozásánál. A várost először 1183-ban említi oklevél. Nagy Lajos király uralkodása idején a régió legjelentősebb városává fejlődött, majd 1498-ban szabad királyi városi rangot kapott. A török uralom után, 1715-ben kapta vissza ezt a rangját. 1719. május 21-én címet kapott, ma is május 21-én ünneplik a város napját. Megtudtuk hogy az 1848-1849-es forradalom és szabadságharc több jeles eseménye is kötődik a városhoz. Az ehhez kapcsolódó műemlékeket is megtekintettük.

Érdekesség volt megtudni, hogy Szeged történelmének és a mai városkép kialakulásának egyik legmeghatározóbb eseménye az 1879-es árvíz volt. Az épületek nagy része elpusztult, és a mai Szeged nagyrésze az árvíz után épült: szebb, modernebb épületek váltották fel a régieket. A trianoni békeszerződés (1920) után több elcsatolt dél-magyarországi

város szerepét is átvette, jelentősége így tovább nőtt. A szocializmus éveiben könnyű- és élelmiszeripari szerepét erősítették, ma is az ország egyik élelmiszeripari központja.

Szeged a napfény városa, hiszen itt a legmagasabb az országban a napsütéses órák száma. Ezt mi csak részben tapasztalhattuk meg, mert utunk egy részét esőben kellett megtegyük.

Szegedről még tudni kell, hogy ma híres egyetemi város és fontos kulturális központ is. Egyeteme, a Szegedi Tudományegyetem az ország legjobb minősítésű egyeteme. Szeged rendezvényei, mint például a nyaranta megrendezésre kerülő Szegedi Szabadtéri Játékok, számos látogatót vonzanak évente.

Szeged ma Magyarország harmadik legnépesebb városa, ahol a Magyarországon található 11 nemzetiségből 8 él békésen egymás mellett. Később megtekintettük a Hősök kapuját. A monumentális freskó a világháború áldozatainak állít emléket, majd a Klauzál teret, ahol gyönyörködtünk a kiülős cukrászdák, éttermek sokaságában. Ezután következett a híres szegedi Dóm előtt elhelyezkedő tér, ami önmagában is számos látnivalót tartogat. Szeged legismertebb jelképe. Egyházi és turisztikai jelentősége is nagy. A jellegzetes, vörös téglás árkádok alatt végigsétálhatunk a város hírességeit ábrázoló szobrok és domborművek előtt, és itt rendezik évente a Szegedi Szabadtéri Játékokat is. Végezetül megtekintettük a csodálatos belvárost, kellemes hangulatú sétálóutcáival. Városnézés után elindultunk a szegedi vadasparkba, ahol 3 órát töltöttünk el, igen kellemes légkörben. A **szegedi Vadaspark** Magyarország egyik legfiatalabb állatkertje, és a legnagyobb területű is egyben. Elsősorban veszélyeztetett fajok tartására szakosodott, különösen kiemelkedő a park dél-amerikai állatokat bemutató része. Az erdők, tavak által borított 45 ha terület kellemessé tette ott létünket. Nagy élmény volt látni a **kifejezetten ritka, veszélyeztetett állatokat**. A szegedi állatkertben kb. 140 fajnak 650 egyede tekinthető meg, amely szám egy közepes méretű állatkertre utal, azonban ha a fajok természetvédelmi értékét és ritkaságát nézzük, akkor kimagaslóan az élen áll a **Szegedi Vadaspark**.

Utunk folytatásaként elindultunk Ópusztaszer felé. Ópusztaszer leginkább a Nemzeti Történelmi Emlékparkról ismert, azon belül is az ott található, Feszty Árpád festette és róla elnevezett Feszty-körképről. Felemelő és felejthetetlen élmény volt a fél órás megtekintése. Az Emlékpark 5 fő látogatóegysége (Rotunda, Monostor, Skanzen, Nomád Park, Csetejurták) mellett, sétánk során több emlékművel, szoborral, alkotással találkozhatunk. Megtekintettük a történelmi szoborparkot, ahol nagy magyar elődeink királyait, fejedelmeit nézhettük meg. Ezután következett a nemzet összetartozás emlékműve, a bronz turul madárt,

majd Anonymus szobra. Élmény volt látni elődeink lakóházait a jurtákat is. Végül megnéztük a skanzent. Az Ópusztaszeri Szabadtéri Néprajzi Gyűjtemény a Csongrád megyei népi építészetet, a szegedi térség, a déli Tisza-vidék hajdani mezőgazdasági életmódját, hagyományait és ünnepeit mutatja be. Láthatunk itt egykori tűzoltószertárt, kocsigyűjteményt, községházát, szélmalmot, erdészházat és a szatócsboltban meg a pékségben még a pénztárcánkat is nyitogathattuk

Végezetül megfáradva, de gazdag élményekkel, szép emlékekkel indultunk haza, szeretett városunk, Nagyvárad felé. E csodálatos útért illese hálás köszönet a Rákóczi Szövetséget.